Dosar nr. 2-17528/2023
(2-23122818-12-2-23082023-1)

HOTĂRÂRE
în numele Legii

09 aprilie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), instanța compusă din:

Președinte ședință, judecător Tatiana Sîrcu
Grefieri: Nicoleta Calinicenco
Gabriela Marandiuc

Cu participarea: reprezentantului reclamantului Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO", administratorul ***** și avocata Rodica Roșca, împuternicită în baza mandatului seria MA nr.1816941 din 02 mai 2023,

În lipsa: pîrîtului ***** ***** și a reprezentantului pîrîtului ***** *****, avocatul Russu Alexandr, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.1996917 din 12 decembrie 2023, procedura de citare fiind respectată,

Examinînd în ședință publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO" către ***** ***** privind încasarea datoriei, a dobînzii de întîrziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

1. La 23 august 2023, reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „INO-INVEST & CO", administrator Gheorghe Bivol a depus în Judecătoria Căușeni (sediul Central) cerere de chemare în judecată către ***** ***** privind încasarea datoriei în sumă de 270 584,00 lei.
2. În susținerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, relațiile de colaborare dintre societatea „INFO INVEST&CO"SRL și pârâtul ***** ***** s-au soldat cu stabilirea unor raporturi juridice și economice bazate pe încredere reciprocă și cooperare efectivă.
3. Menționează că, în acest sens, părțile au încheiat tranzacții de vânzare-cumpărare a ușilor, pârâtul achiziționând în repetate rânduri, uși din MDF, achitându-le ulterior.
4. Astfel, în perioada septembrie 2019 - ianuarie 2020, pârâtul a achiziționat de la reclamant 80 de uși, în valoare totală de 270 584 lei, promițând că le achită peste câteva ore, însă acest fapt nu a fost executat nici actualmente.
5. Afirmă că, din considerentul faptului că pârâtul a promis că revine să le achite, au fost

pregătite facturile fiscale corespunzătoare, pentru a fi semnate, însă acest fapt nu s-a realizat.

6. Solicitările telefonice, somațiile și rugămințile de a achita marfa, nu au fost executate de pârât, nu a semnat facturile fiscale care ar confirma veridicitatea tranzacției, motiv din care a fost înaintată o plângere către organele de poliție.

7. Ulterior, la 10 decembrie 2020, de către Comisariatul de Poliție sector Buiucani, pârâtul a fost recunoscut ca fiind bănuit, în cadrul dosarului penal nr. 2020031324, unde a și recunoscut existența datoriei de 270 584 lei materializată prin neachitarea celor 80 uși, promițând că vor fi achitate la survenirea posibilităților financiare corespunzătoare.

8. Relevă că, este relevant actul de confruntare a părților din 29 decembrie 2023, în cadrul dosarului penal menționat supra, unde pârâtul recunoaște existența datoriei.

9. Spre regret, obligația în cauză, nu a fost executată nici actualmente, motiv care a determinat reprezentantul reclamantei să sesizeze instanța de judecată cu prezenta acțiune.

10. Tentativele de soluționare pe cale extrajudiciara a litigiului iscat, s-a materializat prin expedierea somației și cererii prealabile, care au fost ignorate de către acesta, refuzând să recepționeze somația expediată.

11. De drept, în vederea susținerii prezentei cereri, reprezentantul reclamantei își întemeiază pretenția pe următoarele norme materiale: prevederile art. 85 (4), 166-167, *Codul de procedură civilă al Republicii Moldova*, art. 774, 858, 861, 947, 1108 *Codul civil al Republicii Moldova.*

12. În urma concretizării pretențiilor reprezentantul reclamantei solicită încasarea de la pârât: a datoriei în sumă de 270 584,00 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 147 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Incidente de procedură

13. Conform fișei de repartizare, cererea înregistrată cu nr. 2-23122818-12-2-23082023-1 a fost repartizat judecătorului Tatiana Sîrcu (f.d. 1).

14. La 01 aprilie 2024, reprezentantul pârâtului ***** *****, avocatul Russu Alexandr a depus cerere privind excepția de tardivitate (f.d. 29).

15. Prin încheierea din 28 noiembrie 2024 s-a respins ca fiind neîntemeiată, excepţia de tardivitate formulată de reprezentantul pârâtului, avocat Russu Alexandr în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO” către ***** ***** privind încasarea datoriei (f.d. 45).

Explicațiile părților

16. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO”, administratorul ***** și avocata Rodica Roșca, a relatat circumstanțele cauzei și a solicitat admiterea acțiunii conform temeiurilor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată inițială și cea concretizată. Suplimentar a menționat că, la eliberarea ușilor, pârâtul ***** ***** nu a fost prezent, dar a trimis un șofer cu un camion, căruia nu i s-a eliberat factură fiscal și nu

există un contract de vânzare - cumpărare încheiat între reclamantă și pârât în formă scrisă.

17. Pârâtul ***** ***** și reprezentantul acestuia, avocatul Russu Alexandr au fost citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei, reprezentantul pârâtului fiind prezent la ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, fel ședința de judecată fiind stabilită cu acordul părților, totodată, data și ora ședinței a fost publicată pe portalul instanțelor, însă în termenul stabilit nu și-a exercitat dreptul de a prezenta instanței de judecată și reclamantei referința și probele aduse împotriva revendicărilor înaintate. În temeiul art. 100-107, 206 alin. (3) din *Codul de procedură civilă*, instanța a dispus judecarea cauzei în lipsa pârâtului ***** ***** și reprezentantul acestuia, avocatul Russu Alexandr.

Aprecierea instanței de judecată

18. Ascultând explicațiile participanților la proces prezenți, cercetând şi analizând materialele dosarului civil, instanţa de judecată conchide de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO" către ***** ***** privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

19. Potrivit prevederilor art. 20 din *Constituția Republicii Moldova*, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitim.

20. În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) *Cod de Procedură Civilă*, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) același cod, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

21. Potrivit art.6 *Cod de Procedură Civilă*, statuează, că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

22. Conform art. 118 alin.(1), (3) din *Codul de procedură civilă*, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

23. Conform art. 121 din *Codul de procedură civilă*, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 alin. (1) – (2) din *Codul de procedură*

civilă, prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

24. Potrivit 130 alin.(1), (3) din *Cod procedură civilă* instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

25. Probaţiunea constă în activităţile procesuale şi procedurale prin care părţile şi alte persoane implicate în proces stabilesc, prin mijloacele prevăzute de lege, elemente de fapt necesare pentru constatarea faptelor şi împrejurărilor ce formează obiectul probaţiunii. De altfel, prin sarcina probaţiunii se înţelege obligaţia procesuală ce revine participanţilor de a dovedi împrejurările care formează obiectul probaţiunii.

26. Cel care formulează o pretenţie trebuie să o şi dovedească, să aducă proba viciului, prejudiciului şi a legăturii cauzale dintre ele.

27. Întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată, el are primul obligaţia să-şi dovedească pretenţiile.

28. Potrivit art. 239 *Cod de procedură civilă*, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

29. Instanța constată că potrivit datelor din extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO” are ca obiect principal de activitate: construcțiile de clădiri și (sau) construcții inginerești, instalații și rețele tehnico-edilitare, reconstrucțiile, consolidările, restaurările; comerțul cu ridicată al materialelor lemnoase, al materialelor de construcție și echipamentului sanitar; comerțul cu amănuntul al articolelor de fierărie, al vopselelor și sticlei (f.d. 7).

30. În cererea de chemare în judecată, ulterior în ședință de judecată reprezentantul reclamantului „INFO-INVEST & CO” SRL, avocat Rodica Roșca și administratorul ***** a menționat că între părți a fost încheiat contract de vânzare-cumpărare în formă verbală, între persoane fizice, astfel, în perioada septembrie 2019 - ianuarie 2020, pârâtul a cumpărat 80 uși în valoare 270 584,00 lei, pe care nu le-a achitat.

31. Ca urmare, în vederea probării suportării efective a prejudiciului invocat, a fost anexat la materialele cauzei copia înscrisului semnat de *****, *****, ***** în care se menționează că neajunsul de marfă la data de 30 septembrie 2020 alcătuiește 270 584,01 lei (f.d. 8, 8 verso); înscrisul eliberat de contabil-șef *****, în care se indică cantitatea de mărfuri și materiale aflate în depozit la începutul și sfârșitul perioadei septembrie 2020 (f.d. 9); copia ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit (f.d.10); copia ordonanței de recunoaștere în calitate de reprezentant al întreprinderii (f.d.10 verso); copia procesului-verbal de confruntare (f.d.11-13 verso); copia ordonanței din 26 februarie 2021, emisă de Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani *****, prin care s-a dispus a-l scoate de sub urmărire

penală pe ***** *****, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și a clasa cauza penală nr. 2020031324, având în vedere că în acțiunile lui ***** ***** nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod Penal (f.d. 14-16); cerere privind scoaterea de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale (f.d.53) .

32. Conform art.9 alin.(1) *Cod civil*, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislației civile. Prevederile alin (2) lit.a), stipulează că, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

33. Conform prevederilor art.312 alin (1), (2) *Cod civil*, consimţământul este manifestarea, exteriorizată de voinţa persoanei de a încheia un act juridic şi este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice şi nu este viciat.

34. În conformitate cu art.321 alin.(1) *Cod civil*, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1 000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

35. În partea ce ține de legea materială, se menționează că, potrivit art. 774 alin.(1) din *Cod civil*, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

36. Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat, instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic material-litigios dintre reclamant Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO” și ***** ***** este aferent materiei răspunderii civile contractuale.

37. Conform art.775 alin (1) *Cod civil,* debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

38. Conform art.776 *Cod civil*, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

39. În temeiul art. 992 alin.(1) *Cod civil*, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

40. În conformitate cu art.993 alin (2) *Cod civil*, părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.

41. Din sensul normei stabilite la art.1108 alin (1), (2) *Cod civil*, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. Vânzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

42. Conform prevederilor art.117 alin (1) *Cod fiscal*, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul ţării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză.

43. La caz, instanța reține că deși reprezentantul reclamantei invocă că în perioada de timp cuprinsă între septembrie 2019 - ianuarie 2020, ***** *****, fiind client fidel al Societății cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO", a primit prin livrare 80 uși, iar în rezultat s-a format datoria solicitată prin prezenta acțiune, materialele cauzei nu demonstrează faptul că pârâtul a recepționat ușile respective. Or, la materialele cauzei nu au fost prezentate înscrisuri prin care se confirmă că reclamanta a deținut cu drept de proprietate aceste uși, iar pârâtul ***** ***** a recepționat ușile respective.

44. De asemenea, instanța reține că deși reprezentantul reclamantei solicită suma de 270 584,00 lei, la materialele cauzei nu se regăsește niciun înscris (factură, ordin de plată) care ar proba că anume această sumă constituie costul ușilor procurate de pârât. Or, înscrisului semnat de *****, *****, ***** în care se menționează că neajunsul de marfă la data de 30 septembrie 2020 alcătuiește 270584,01 lei (f.d. 8, 8 verso) și înscrisul eliberat de contabil-șef *****, în care se indică cantitatea de mărfuri și materiale aflate în depozit la începutul și sfârșitul perioadei septembrie 2020 (f.d. 9) nu sunt relevante, având în vedere că sunt datate cu nouă luni mai târziu decât ultima livrare efectuată pârâtului.

45. Instanța remarcă că, la materialele cauzei în acest sens, de către reprezentatul reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO" nu au fost prezentate careva probe veridice (facturi, avize de însoțire a mărfurilor, act de primire predare) ce ar confirma cerinţele sale, iar conform art.118 *Cod de procedură civilă,* fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

46. Ca urmare, obligația la care se invocă a fi încălcată de către pîrît și anume achitarea plății pentru procurarea ușilor nu a fost demonstrată.

47. Corespunzător, instanța subliniază că, nefiind dovedită existența unei obligații, debitorului nu i se poate invoca neexecutarea obligației cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

48. Înscrisurile anexate la materialele cauzei în calitate de probă de către reprezentanta reclamantei ca: Ordonață de recunoaștere în calitate de bănuit din 10 decembrie 2020, Ordonanță de recunoaștere în calitate de reprezentant al întreprinderii din 09 decembrie 2020, Proces-verbal de confruntare din 209 decembrie 2020, nu confirmă faptul că pîrîtul a recunoscut datoria, or ***** ***** a relatat că a cumpărat de la Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO", nu ține minte în ce perioadă, numărul ușilor și ce sumă a fost restituită. Concomitent, în proces-verbal de confruntare din 29 decembrie 2020, martorul ***** a comunicat că, la data de 30 septembrie 2019 și 24 octombrie 2020, a primit suma în euro, în două tranșe, pentru livrarrea ușilor, însă la moment nu cunoaște pentru care perioadă de timp, deoarece dumnealui anterior a mai făcut comandă și i-au mai fost livrate uși. Procedura pentru comandarea ușilor era în felul următor, o contacta telefonic cît și prin intermediul aplicației viber, unde verbal îi comunica cantitatea ușilor de care avea nevoie

dumnealui, iar ***** întocmea bonul pentru eliberarea mărfii din depozit, după care îi elibera marfa, pentru sumele achitate se elibera bonul de plată, iar pentru sumele neachitate la marfa eliberă, nu se elibera bonul de plată.

49. Concluzia instanței este apreciată în coroborare cu declarațiile reprezentanților reclamantei în ședința de judecată care au comunicat că relațiile contractuale între ***** ***** și Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO" au existat pînă în septembrie 2019. Nu cunoaște exact ce sumă a fost restituită din suma solicitată și în ce perioadă.

50. Prin urmare reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei instanța de judecată nu a reținut careva probe veridice, certe și concludente din care ar rezulta cu certitudine obligația pârâtului ***** ***** față de Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO".

51. La caz, instanța de judecată menționează că, reclamantului i s-a oferit posibilitatea de a se folosi de mijloacele procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, or, nu a făcut uz de acest drept oferit și respectat pe tot parcursul examinării speței, iar, descrierea de către reclamant în cererea de chemare în judecată a circumstanțelor de fapt a cauzei, cât și a pretențiilor formulate împotriva pârâtului urmează a fi făcută în modul în care va permite instanței de judecată să sesizeze corect circumstanțele de fapt a cauzei, să excludă inexactități cu sens dublu, și va face posibilă judecarea cauzei civile potrivit procedurii scrise, în lipsa participanților la proces.

52. După cum reiese din actele de procedură îndeplinite vis-a-vis de speța dată, reprezentantul reclamantului nu a manifestat interes pentru justa soluționare a cauzei.

53. Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art.9 *Cod de procedură civilă*, instanţei de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalitate a părţilor în drepturi (art.26 *Cod de procedură civilă*), motiv din care exonerarea unui participanţi la proces de obligaţia legală reprezintă în esenţă o favorizare nejustificată, în frauda regulilor unui proces echitabil.

54. Reţinând obligaţia instanţei de a asigura preeminenţa dreptului în sensul definit de Constituţie şi practica internaţională, reieşind din cele expuse mai sus, ajunge la concluzia de a respinge pretenţiile reclamantului, or acestea sunt neîntemeiate.

55. Or, instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea şi obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

56. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt şi de drept, astfel încât nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

57. În baza celor constatate, instanța conchide că, cel care formulează o pretenție trebuie să o şi dovedească. Întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea

cererii de chemare în judecată, el are primul obligația să-şi dovedească pretențiile. Sarcina probațiunii este influențată de principiul disponibilității.

58. Potrivit dispozițiilor art.27 *Cod de procedură civilă*, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

59. Potrivit art.26 alin. (1), (2) *Cod de procedură civilă*, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu pricina dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei.

60. În conformitate cu art.131 *Cod de procedură civilă* explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

61. Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

62. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct.61, seria A, nr.288).

63. Drept rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

64. În opinia instanței, argumentele din cererea de chemare în judecată nu şi-au găsit confirmare în raport cu probele prezentate, şi nu a fost constatat nici un temei relevant pentru a imputa pârâtului neexecutarea obligației de plată solicitată de reclamant.

65. Totodată, instanța de judecată reține că, conform art.6 alin.(1) din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

66. În asemenea circumstanțe, examinând cumulul probatoriu în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța de judecată ajunge la ferma concluzie de a respinge pretenția reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO”

privind încasarea datoriei din contul pârâtului ***** *****, ca fiind neargumentată probatoriu.

67. Totodată, urmează a fi respinsă și pretențiile privind încasarea din contul pârâtului a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, fiind cerințe subsecvente pretenției principale.

68. În conformitate cu prevederile art. art. 82, 90, 94, 96, 238-241, 243 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „INO INVEST & CO" către ***** ***** privind încasarea datoriei, a dobînzii de întîrziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Tatiana SÎRCU**